

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-■</p>
מקרא-key:	

בבא בתרא-חזקת הבתים		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
מחאה בפני שנים, ואין צריך לומר כתובו	רבא א"ר נחמן:									■	◇	לט:	
מודעא בפני שנים, ואין צריך לומר כתובו										■	◇	מ.	
הודאה בפני שנים, וצריך לומר כתובו										■	◇	מ.	
קנין בפני שנים, ואינו צריך לומר כתובו										■	◇	מ.	
וקיום שטרות בשלשה.										■	◇	מ.	
(סימן ממה"ק) אי קשיא לי - הא קשיא לי, האי קנין היכי דמי? אי כמעשה בית דין דמי, ליבעי תלתא אי לא כמעשה בית דין דמי, אמאי אינו צריך לומר כתובו?	רבא:									⚡		מ.	
בתר דבעי הדר פשטא, לעולם לאו כמעשה בית דין דמי, והכא טעמא מאי דאינו צריך לומר כתובו? משום דסתם קנין לכתיבה עומד.	[רבא]									!	◇	מ.	
לא כתבינן מודעא אלא אמאן דלא ציית דינא	רבה ורב יוסף :									◆	■	◇	מ.
אפ"י עלי ועליך.	אב"י ורבא:									◆	■	◇	מ.
כל מודעא דלא כתיב בה אנן ידעינן ביה באונסא דפלניא, לאו מודעא היא.	נהרדעי:									■	◇	מ.	
מודעא דמאי?										^		מ:	
אי דגיטא ודמתנתא										!		מ:	
גלוויי מילתא בעלמא היא										⚡		מ:	
ואי דזביני										!		מ:	
לא כתבינן מודעא אזביני	והאמר רבא:									⚡		מ:	
לעולם דזביני										!	◇	מ:	
מודי רבא היכא דאניס, וכמעשה דפרדיסא	[רבא]									■	!	◇	מ:
דההוא גברא דמשכין פרדיסא לחבריה לתלת שנין, בתר דאכלה תלת שני חזקה, אמר: אי מזבנת לי - מוטב, ואי לא - כבישנא לשתר משכנתא ואמינא לקוחה היא בידי										○	■	!	מ:
כה"ג כתבינן מודעא.										■	!		מ:
האי מתנתא טמירתא - לא מגבינן בה.	רב יהודה:									■	◇	מ:	
היכי דמי מתנתא טמירתא?										^		מ:	
דאמר להו לסהדי זילו אטמורו וכתבו ליה:	רב יוסף:									◆	■	!	מ:
דלא אמר להו תיבתו בשוקא ובבריתא ותכתבו ליה.	ואיכא דאמרי, אמר רב יוסף:									◆	■	!	מ:
מאי בינייהו?										^		מ:	
איכא בינייהו סתמא.										!	◇	מ:	
והויא מודעא לחברתה.	רבא:									■	◇	מ:	
הא דרבא, לאו בפירוש איתמר אלא מכללא איתמר	רב פפא:									■	◇	מ:	
דההוא גברא דאזל לקדושי אתתא, אמרה ליה: אי כתבת לי כולהו נכסיך הוינא לך, ואי לא - לא הוינא לך, אזל כתביה לה לכולהו נכסי אתא בריה קשישא, א"ל: וההוא גברא מה תהוי עליה? אמר להו לסהדי: זילו אטמורו בעבר ימינא וכתבו ליה אתו לקמיה דרבא, אמר להו: לא מר קנה ולא מר קנה										○	■	מ:	

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה- O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה- !</p>
מקרא-key:	

בבא בתרא-חזקת הבתים		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	כ	כ	
מאן דחזא סבר: משום דהויא מודעא לחברתה, ולא היא, התם מוכחא מילתא דמחמת אונסא הוא דכתב לה, אבל הכא - מר ניהא ליה דליקני, ומר לא ניהא ליה דליקני.														מא.	
סתמא מאי?	איבעיא להו:												^	◇	מא.
לא חיישין	רבינא:												! ◇	מא.	
חיישין.	רב אשי:												! ◇	מא.	
והלכתא: חיישין.														◇	מא.
כל חזקה שאין עמה טענה - אינה חזקה.														■	מא.
כיצד?														^ ■	מא.
אמר לו: מה אתה עושה בתוך שלי? והוא אמר לו: שלא אמר לי אדם דבר מעולם - אינה חזקה														!	מא.
שמכרת לי, שנתת לי במתנה, אביך מכרה לי, אביך נתנה לי במתנה - הרי זו חזקה.														!	מא.
והבא משום ירושה - אינו צריך טענה.														■	מא.
פשיטא														;	מא.
מהו דתימא: האי גברא מיוזב זבנה ליה האי ארעא, ושטרא הוה ליה ואירכס, והאי דקאמר הכי, סבר: אי אמינא מיוזב זבנה ליה האי ארעא, אמרי לי אחוי שטרך, הלכך לימא ליה אנן: דלמא שטרא הוה לך ואירכס, כגון זה (משלי ל"א) פתח פיך לאלם הוא, קמ"ל.														!	מא.
(ענ"ב סימן) רב ענן שקל בידקא בארעיה, אול דר גודא בארעיה דחבריה	[רב ענן]													○ ◇	מא.
אתא לקמיה דרב נחמן														○	מא.
זיל דר.	א"ל: [ר"נ]													■ ◇	מא.
והא אחזיקי ל?	[רב ענן]													;	מא.
כמאן? כר' יהודה ור' ישמעאל	אמר ליה: [ר"נ]													!	מא.
כל בפניו לאלתר הוי חזקה	דאמרי' [ר' יהודה ור' ישמעאל]													! ■ ◇	מא.
לית הלכתא כוותיהו.														! ■ ◇	מא.
והא אחיל, דאתא וסייע בגודא בהדא?	א"ל: [רב ענן]													;	מא.
מחילה בטעות היא, את גופך אי הוה ידעת לא עבדת, כי היכי דאת לא הוה ידעת, הוא נמי לא הוה ידע.	אמר ליה: [ר"נ]													!	מא.
רב כהנא שקל בידקא בארעיה, אול דר גודא בארעא דלא ידידה	[רב כהנא]													○ ◇	מא.
אתא לקמיה דרב יהודה אזיל אייתי תרי סהדי, חד אמר: תרתי אוצייתא עאל, וחד אמר: תלת אוצייתא עאל														○	מא.
זיל שלים תרתי מגו תלת.	[רב יהודה]													■ ◇	מא.
כמאן? כרבי שמעון בן אלעזר	א"ל: [רב כהנא]													;	מא.
לא נחלקו בית שמאי ובית הלל על שתי כיתי עדים, שאחת אומרת מנה ואחת אומרת מאתים - שיש בכלל מאתים מנה, על מה נחלקו? על כת אחת, שאחד אומר מנה ואחד אומר מאתים	דתניא, ר' שמעון בן אלעזר:													;	מא.
נחלקה עדותן	שבית שמאי אומרים:													;	מא.
יש בכלל מאתים מנה.	ובית הלל אומרים:													;	מא.

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

בבא בתרא-חזקת הבתים		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
והא מייתינא לך איגרתא ממערבא דאין הלכה כר' שמעון בן אלעזר	א"ל: [רב כהנא]											◊
לכי תיתי.	א"ל: [רב יהודה]											◊
ההוא גברא דדר בקשתא בעיליתא ארבע שני, אתא מארי דביתא אשכחיה, א"ל: מאי בעית בהאי ביתא?												◊
א"ל: מפלגיא זבינתה דזבנה מינך												◊
אתא לקמיה דר' חייא, א"ל: אי אית לך דזבנת מיניה ואפילי חד יומא - אוקימנא לה בידך, ואי לא - לא.	[ר' חייא]											◊
הוה יתיבנא קמיה דחביבי, ואמרי ליה: וכי אין אדם עשוי ליקח ולמכור בלילה?	רב:											⚡
וחזיתיה לדעתיה, אי א"ל: קמאי דידי זבנה מינך - מהימן, מיגו דאי בעי א"ל: אנא זבנתה מינך.	[רב-ר' חייא]											◊
כוותיה דר' חייא מסתברא, דקתני: הבא משום ירושה - אינו צריך טענה	רבא:											◊
טענה הוא דלא בעי, הא ראייה בעי.												■
ודלמא לא ראייה בעי ולא טענה בעי												⚡
ואיבעית אימא: שאני לוקח, דלא שדי זוזי בכדי.												⚡
איבעיא להו: נראה בו, מאי?												◊
היא היא	אביי:											◊
עביד איניש דסיאר ארעיה ולא זבין.	רבא											◊
שלשה לקוחות מצטרפין.	[רב]											◊
וכולם בשטר.	רב:											◊
למימרא, דסבר רב: שטר אית ליה קלא, ועדים לית להו קלא												■
המוכר שדה בעדים - גובה מנכסים משועבדים	והאמר רב:											⚡
התם, לקוחות אינהו אפסידו אנפשיהו.												◊
ומי אמר רב הכי?												⚡
המלוה את חבירו בשטר - גובה מנכסים משועבדים, ע"י עדים - גובה מנכסים בני חורין	והתנן:											⚡
וכי תימא: רב תנא הוא ופליג												!
מלוה על פה - אינו גובה לא מן הירושים ולא מן הלקוחות	והא רב ושמואל דאמרי תרוייהו:											⚡
מלוה אזביני קא רמית? מלוה, כי קא יזיף - בצנעא קא יזיף, כי היכי דלא ליתולו נכסיה עליה זביני, מאן דזבין ארעא - בפרהסיא זבין, כי היכי דליפוק לה קלא.												!
אכלה האב שנה והבן שנים, האב שנים והבן שנה, האב שנה והבן שנה והלוקח שנה - הרי זו חזקה.	ת"ר:											◊
למימרא, דלוקח אית ליה קלא												■
אכלה בפני האב שנה ובפני הבן שנים, בפני האב שנים ובפני הבן שנה, בפני האב שנה ובפני הבן שנה ובפני לוקח שנה - הרי זו חזקה	ורמיניה:											⚡
ואי סלקא דעתך לוקח אית ליה קלא, אין לך מהאה גדולה מזן												⚡
כי תניא ההיא - במוכר שדותיו סתם.	רב פפא:											!

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-■</p>
מקרא-key:	

בבא בתרא-חזקת הבתים		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
האומנין, והשותפין, והאריסין, והאפוטרופין - אין להם חזקה.												■
לא איש חזקה בנכסי אשתו, ולא לאשה חזקה בנכסי בעלה ולא לאב בנכסי הבן, ולא לבן בנכסי האב.												■
במה דברים אמורים - במחזיק, אבל בנותן מתנה, והאחין שחלקו, והמחזיק בנכסי הגר - נעל וגדר ופרץ כל שהוא הרי זו חזקה.												■ ■
שותף אין לו חזקה, וכל שכן אומן.	אבוה דשמואל ולוי תנו:											■ ■ ◇
אומן אין לו חזקה, אבל שותף יש לו חזקה.	שמואל תני:											■ ■ ◇
ואודא שמואל לטעמיה, דאמר שמואל: השותפין מחזיקין זה על זה, ומעידין זה על זה, ונעשים שומרי שכר זה לזה.	[שמואל]											■
רמי ליה רבי אבא לרב יהודה במערתא דבי רב זכאי, מי אמר שמואל: שותף יש לו חזקה?	[רבי אבא לרב יהודה]											⋈
שותף כוירד ברשות דמי	והאמר שמואל:											■ ⋈ ◇
לאו למימרא דשותף אין לו חזקה												⋈
לא קשיא: הא דנחית לכולה, הא דנחית לפלגא.												! ◇
אמרי לה להאי גיסא, ואמרי לה להאי גיסא.												■
הא והא דנחית לכולה, ולא קשיא: הא דאית בה דין חלוקה, הא דלית בה דין חלוקה.	רבינא:											! ◇
שותף כוירד ברשות דמי.	גופא-שמואל:											■ ◇ <
מאי קמ"ל? שותפות אין לו חזקה, לימא: שותף אין לו חזקה												⋈
לומר, שנטול בשבח המגיע לכתפים בשדה שאינה עשויה ליטע כשדה העשויה ליטע.	רב נחמן אמר רבה בר אבוה:											! ◇
ומעידין זה לזה.	[שמואל]											■ ◇ <
אמאי? נוגעין בעדותן הן												⋈
הכא במאי עסקינן - דכתב ליה: דין ודברים אין לי על שדה זו.												! ◇
וכי כתב לו מאי הוי?												⋈
האומר לחבירו: דין ודברים אין לי על שדה זו ואין לי עסק בה וידי מסולקות הימנה - לא אמר כלום	והתניא:											■ ⋈
הכא במאי עסקינן - כשקנו מידו.												! ◇
וכי קנו מידו מאי הוי? הרי מעמידה בפני בעל חובן												⋈
המוכר שדה לחבירו שלא באחריות - אין מעיד לו עליה, מפני שמעמידה בפני בעל חובן	דאמר רבין בר שמואל משמיה דשמואל:											■ ⋈
הכא במאי עסקינן - דקביל עליה אחריות.												! ◇
אחריות דמאן?												^
אי נימא אחריות דעלמא, כל שכן דניחא ליה												⋈
אלא אחריות דאתיא ליה מחמתיה.												! ◇
וכי מסלק נפשיה מיניה מי מסתלק?												⋈ ◇
בני עיר שנגנב ספר תורה שלהן - אין דנין בדייני אותה העיר, ואין מביאין ראיה מאנשי אותה העיר	והתניא:											■ ⋈ ◇

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

בבא בתרא-חזקת הבתים		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
ואם איתא, ליסלקו בי תרי מינייהו ולידיינן												⚡	מג.		
שאני ס"ת, דלשמיעה קאי.												!	◇	מג.	
האומר תנו מנה לבני עירי - אין דנין בדייני אותה העיר, ואין מביאין ראייה מאנשי אותה העיר	תא שמע:											⚡	◇	מג.	
אמאי? ליסלקו בי תרי נפשייהו ולידיינן												⚡	מג.		
הכא נמי בס"ת.												!	◇	מג.	
האומר תנו מנה לעניי עירי - אין דנין בדייני אותה העיר, ואין מביאין ראייה מאנשי אותה העיר	ת"ש:											⚡	◇	מג.	
ותסברא? עניים שקלי, דייני מיפסלי?												⚡	⚡	מג.	
אלא אימא: אין דנין בדייני עניי אותה העיר, ואין מביאין ראייה מעניי אותה העיר												!	⚡	מג.	
ואמאי? לסתלקו בי תרי נפשייהו ולידיינן												⚡	מג.		
הכא נמי בספר תורה.												!	◇	מג.	
ואמאי קרי להו עניים?												⚡	מג.		
דהכל אצל ספר תורה עניים הן.												!	מג.		
ואיבעית אימא: לעולם כדקתני עניים ממש, ובעניי דראמו עלייהו.												!	◇	מג.	
והיכי דמי?												⚡	מג.		
אי דקיץ להו												!	מג.		
ליתבו בי תרי מינייהו מאי דקיץ להו ולידיינן												⚡	מג.		
הכא במאי עסקינן - דלא קיץ להו.												!	◇	מג.	
ואב"א: לעולם דקיץ להו, וניחא להו, דכיון דרווח - רווח.												!	◇	מג.	
ונעשין שומרי שכר זה לזה.													■	מג.	
אמאי? שמירה בבעלים היא												⚡	מג:		
דאמר ליה: שמור לי היום ואני אשמור לך למחר.	רב פפא:											!	◇	מג:	
מכר לו בית, מכר לו שדה - אין מעיד לו עליה, מפני שאחריותו עליו	תנו רבנן:											■	◇	מג:	
מכר לו פרה, מכר לו טלית - מעיד לו עליה, מפני שאין אחריותו עליו.												■	◇	מג:	
מאי שנא רישא ומאי שנא סיפא?												^	מג:		
רישא - בראובן שגזל שדה משמעון ומכרה ללוי, ואתא יהודה וקא מערער, דלא ליזיל שמעון לאסהיד ליה ללוי, דניחא ליה דהדרא.	רב ששת:											⚡	!	◇	מג:
וכיון דאסהיד ליה דלוי הוא, היכי מצי מפיק לה מיניה?												⚡	מג:		
דאמר: ידענא דהאי ארעא דלאו דיהודה היא.												!	◇	מג:	
ובההוא זכותא דקא מפיק לה מלוי ליפקה מיהודה												⚡	מג:		
דאמר: השני נוז לוי, הראשון קשה הימנו.												!	◇	מג:	

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
מקרא-key:	

בבא בתרא-חזקת הבתים		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
ואי בעית אימא: כגון דאית ליה סהדי למר ואית ליה סהדי למר, ואומר רבנן: ארעא היכא דקיימא תיקום.												◇	מג:
ולוקמה בגולן.												◇	מד:
משום דקא בעי למיתנא סיפא: מכר לו פרה, מכר לו טלית, דדוקא מכר, דהוה ליה יאוש ושינוי רשות, אבל לא מכר, דהדרא ליה - לא, תנא רישא נמי מכר.												◇	מד:
וסיפא נמי נהי דמייאש מגופיה, מדמיה מי מייאש?												◇	מד:
לא צריכא דמית גולן												◇	מד:
הגוזל ומאכיל את בנו, והניח לפניהם - פטורים מלשלם.	דתנן:											◇	מד:
ולוקמה בירוש												◇	מד:
הניחא למאן דאמר: רשות יורש לאו כרשות לוקח דמי - שפיר												◇	מד:
אלא למאן דאמר: רשות יורש כרשות לוקח דמי, מאי איכא למימר?												◇	מד:
מפני שאחריותו עליו ואין אחריותו עליו, מפני שהיא חוזרת לו ואינה חוזרת לו מיבעי ליה ועוד קשיא ליה לאביי:												◇	מד:
אלא כדרבין בר שמואל	[אביי]											◇	מד:
המוכר שדה לחבירו שלא באחריות - אין מעיד לו עליה, מפני שמעמידה בפני בעל חובו	דאמר רבין בר שמואל משמיה דשמואל:											◇	מד:
ודוקא בית או שדה, אבל פרה וטלית, לא מיבעיא בסתמא דלא משתעבדא ליה, מאי טעמא? מטלטלי נינהו, ומטלטלי לבע"ה לא משתעבדי, ואע"ג דכתב ליה מגלימא דעל כתפיה, הני מילי דאיתנהו בעינייהו, אבל ליתנהו בעינייהו לא												◇	מד:
אלא אפילו עשאו אפותיקי נמי לא												◇	מד:
מאי טעמא?												◇	מד:
כדרבא												◇	מד:
עשה עבדו אפותיקי ומכרו - בעל חוב גובה ממנו, שורו וחמורו אפותיקי ומכרו - אין בעל חוב גובה הימנו, מאי טעמא? האי אית ליה קלא, והא לית ליה קלא.	דאמר רבא:											◇	מד:
וליהוש דלמא אקני ליה מטלטלי אגב מקרקעי												◇	מד:
אי אקני ליה מטלטלי אגב מקרקעי - קני מקרקעי קני מטלטלי	דאמר רבה:											◇	מד:
והוא דכתב ליה דלא כאסמכתא ודלא כטופסא דשטרי	ואמר רב חסדא:											◇	מד:
הכא במאי עסקינן - כגון שלקח ומכר לאלתר.												◇	מד:
וליהוש דילמא דאיקני הוא												◇	מד:
שמעת מינה: דאיקני, קנה ומכר, קנה והוריש - לא משתעבד												◇	מד:
לא צריכא, דקאמרי עדים: ידעינן ביה בהאי דלא הוה ליה ארעא מעולם.												◇	מד:
אע"ג דאמר רבנן: המוכר שדה לחבירו שלא באחריות ובא בע"ה וטרפה - אינו חוזר עליו, נמצאת שאינה שלו - חוזר עליו	והאמר רב פפא:											◇	מד:
הכא במאי עסקינן - במכיר בה שהיא בת חמורו.												◇	מד:
אפילו נמצאת שאינה שלו - אינו חוזר עליו, דא"ל: להכי זביני לך שלא באחריות.	רב זביד:											◇	מד:
המוכר שדה לחבירו שלא באחריות - אין מעיד לו עליה, מפני שמעמידה בפני בעל חובו.	גופא, אמר רבין בר שמואל משמיה דשמואל:											◇	מד:

disputants-חולקים ♦ **statement-מימרא** ■
 ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review
 < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment
story-מעשה O

◌ קושיא-challenge
 ^ שאלה-question
 ! תירוץ-answer
 ■ ראיה-proof

מקרא-key:

בבא בתרא-חזקת הבתים		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
היכי דמי?												^	מה:
אי דאית ליה ארעא אחריתי												!	מה.
עליה דידיה הדך												ז	מה.
אי דלית ליה ארעא אחריתי												!	מה.
מאי נפקא ליה מינה?												ז	מה.
לעולם דלית ליה ארעא אחריתי, דאמר: לא ניחא דליהוי (תהלים ל"ז) לוח רשע ולא ישלם.												!	מה.
סוף סוף לגבי אידך נמי לוח רשע ולא ישלם הוא												ז	מה.
דאמר: להכי זביני לך שלא באחריות.												!	מה.
דסקלן לעילא ודנחתין לתתא: האי בר ישראל דזבין ליה חמרא לישראל חבריה, וקא אתי עכו"ם ואניס ליה מיניה, דינא הוא דמפצי ליה מיניה	מכריז רבא, ואיתימא רב פפא											♦ ■	מה.
ולא אמרן אלא שאינו מכיר בה שהיא בת חמורו, אבל מכיר בה שהיא בת חמורו - לא.												■	מה.
ולא אמרן אלא דלא אניס ליה לדידיה ולאוכפא, אבל אניס ליה לדידיה ולאוכפא - לא.												■	מה.
אפי' ליכא כל הני - לא	אמימר:											♦ ■	מה.
מאי טעמא?												^	מה.
מידע ידע דסתם עובד כוכבים אנס הוא, שנא': (תהלים קמ"ד) אשר פיהם דבר שוא וימינם ימין שקר.												!	מה.
אומן אין לו חזקה וכו'.												■	מה.
ל"ש אלא שמסר לו בעדים, אבל מסר לו שלא בעדים, מתוך שיכול לומר לו לא היו דברים מעולם, כי אמר - ליה נמי לקוחה היא בידי - מהימן.	רבה:											♦ ■	מה.
אי הכי, אפילו בעדים נמי, מתוך שיכול לומר לו החזרתיו לך, כי אמר ליה לקוחה היא בידי מהימן	אמר ליה אביי:											ז	מה.
מי סברת המפקיד אצל חברו בעדים - אינו צריך להחזיר לו בעדים? לא ס"ד, אלא המפקיד אצל חברו בעדים - צריך להחזיר לו בעדים.	אמר ליה רבה:											!	מה.
ראה עבדו ביד אומן וטליתו ביד כובס, אומר לו: מה טיבו אצלך? א"ל אתה מכרתו לי, אתה נתת לי במתנה - לא אמר כלום	איתביה אביי לרבה:											♦ ■ ז	מה:
בפני אמרת לו למוכרו וליתנו לו במתנה - דבריו קיימן												■ ז	מה:
מאי שנא רישא ומאי שנא סיפא?												^ ז	מה:
סיפא - ביוצא מתחת ידי אחר, וקאמר ליה אחר: בפני אמרת לו למוכרו ליתנו במתנה, מיגו דאי בעי א"ל מינך זבנתיה, כי א"ל נמי בפני אמרת לו למוכרו - דבריו קיימן ומהימן	רבה:											!	מה:
קתני מיהת רישא, ראה												■ ז	מה:
היכי דמי?												^ ז	מה:
אי דאיכא עדים												!	מה:
למה לי ראה? נתי עדים ונשקול												ז	מה:
אלא לאו דליכא עדים, וכי ראה מיהא תפיס ליה												!	מה:
לא, לעולם דאיכא עדים, והוא דראה.	[רבה]											!	מה:
והא את הוא דאמרת: המפקיד אצל חברו בעדים - צריך לפורעו בעדים	[אביי]											ז	מה:

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
מקרא-key:	

בבא בתרא-חזקת הבתים		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
הדרי בי.	אמר ליה: [רבה]											◇	מה:
הנותן טליתו לאומן, אומן אומר: שמים קצצת לי, והלה אומר: לא קצצתי לך אלא אחת, כל זמן שהטלית ביד אומן - על בעה"ב להביא ראיה, נתנה לו בזמנו - נשבע ונוטל, עבר זמנו - המוציא מחבירו עליו הראיה	מתיב רבא לסיועי לרבה:											◇	מה:
ה"ד?												◇	מה:
אי דאיכא עדים												◇	מה:
ליחזי עדים מאי קאמרי?												◇	מה:
אלא לאו דליכא עדים, וקתני: אומן מהימן מיגו דאי בעי א"ל לקוחה היא בידי, מהימן נמי אאגריה												◇	מה:
לא, לעולם דליכא עדים, והוא דלא ראה.												◇	מה:
אומן אין לו חזקה	מתיב ר"נ בר יצחק:											◇	מה:
אומן הוא דאין לו חזקה, הא אחר יש לו חזקה												◇	מה:
ה"ד?												◇	מה:
אי דאיכא עדים												◇	מה:
אחר אמאי יש לו חזקה?												◇	מה:
אלא לאו דליכא עדים												◇	מה:
וקתני: אומן אין לו חזקה												◇	מה:
תיובתא דרבה תיובתא.												◇	מה:
נתחלפו לו כלים בכלים בבית האומן - הרי זה ישתמש בהן עד שיבא הלה ויטול את שלו	ת"ר:											◇	מה:
בבית האבל או בבית המשתה - הרי זה לא ישתמש בהן עד שיבא הלה ויטול את שלו.												◇	מה:
מאי שנא רישא ומאי שנא סיפא?												◇	מה:
הוה יתיבנא קמיה דחביבי, ואמר לי: וכי אין אדם עשוי לומר לאומן מכור לי טלית?	רב: [ר' חייא]											◇	מה:
לא שנו אלא הוא, אבל אשתו ובניו - לא.	רב חייא בריה דר"נ:											◇	מה:
והוא נמי - לא אמרן אלא דא"ל טלית סתם, אבל טליתך - לא, האי לאו טלית דידיה הוא.												◇	מה:
תא אחוי לך רמאי דפומבדיתא מאי עבדי א"ל: הב לי סרבלאי, לא היו דברים מעולם. הא אית לי סהדי דחזוהו גבך אמר ליה: הווא אחרינא הוה. אפקיניה ונחזינהו אמר ליה: איברא, לא מפיקנא ליה.	א"ל אביי לרבא:											◇	מה:
שפיר קאמר ליה, ראה תניא.	רבא:											◇	מה:
ואי חכים - משוי ליה ראה, דאמר ליה: אמאי תפסת ליה, לאו משום דאית לך גבאי? השתא אפקינהו ושימינהו, שקול את דידך ואשקול אנא דידי.	רב אשי:											◇	מה:
מצי א"ל: לא צריכנא לשומא דידך, כבר שמוה קמאי דקמך.	רב אחא בריה דרב אויא לרב אשי:											◇	מה:
אריס אין לו חזקה.												◇	מה:
אמאי? עד האידינא פלגא והשתא כולה												◇	מה:
באריסי בתי אבות.	ר' יוחנן:											◇	מה:

disputants-חולקים ◆ ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא-statement ■ ⚡ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראיה- proof
מקרא-key:	

בבא בתרא-חזקת הבתים		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
אריס שהוריד אריסין תחתיו - יש לו חזקה	רב נחמן:											■	◇		
מאי טעמא?													^		
דלא עביד אינש דנחתי אריסי לארעיה ושתיק.													!		
אריס שחלק לאריסין - אין לו חזקה	ר' יוחנן:												■	◇	
מאי טעמא?													^		
אימור הרמניא בעלמא שויה.													!		
ילמדנו רבינו: אריס מעיד או אינו מעיד?	שלה ליה ר"נ בר רב חסדא לר"נ בר יעקב:												^		
הוה יתיב רב יוסף קמיה, אמר ליה, הכי אמר שמואל: אריס מעיד.	[שמואל]												!	◇	
אינו מעיד	והתניא:												■	⚡	
לא קשיא: הא דאיכא פירא בארעא, והא דליכא פירא בארעא.													!	◇	
(עמלק סימן) ערב מעיד ללוה, והוא דאית ליה ארעא אחרית	תנו רבנן:													■	◇
מלוה מעיד ללוה, והוא דאית ליה ארעא אחרית														■	◇
לוקח ראשון מעיד ללוקח שני, והוא דאית ליה ארעא אחרית														■	◇
קבלן - אמרי לה: מעיד, ואמרי לה: אינו מעיד.														■	◇
אמרי לה מעיד, כערב דמי														■	
ואמרי לה אינו מעיד, דניחא ליה דלהוו בידיה תרווייהו, דכי אתי בע"ה מאי דבעי שקיל.														■	